

సందేశం

నిజతేలి, అలా బంతులకు వచ్చాను, ఎందుకైతే నా మంచిది కి సారీ మూర్ఖులు కావాలని తిరస్కరించుచున్నట్లు. మూర్ఖుల గనా నుండు కనిపించలేదు కాని, మూరిమూర్ఖుల ప్రత్యేక మయ్యారు, ములో మూరివర్ణ కిత్తో. వనూనే "ఇతరులు మందరం... జిల్లాలోని ఆఫీసులో నుమానా" అంటూ ఆ వ్యక్తిని ఎర్రబయలు చేసి "వస్తారా వది నిమిషాలలో" అని బెళ్ళి పోయాడు.

నుండరానికి వర్షీ ముసించాడు. "నా పేరు కేవలం నుండర మేకాడు... చె. నుండర కేవలం వు. డి. ఎస్. సి... సౌలభ్యానికి నుండరం అని మిథులంతా నీలుస్తారు" అంటూ వర్షీలో మూర్ఖుని 'మిమ్మల్ని నుండి చూసి చెప్పాడు, మంచి రచయితలని అన్నాడు.

"ఆ ఏకాంతం" అన్నాడు. "అ, అ, అ... అలా అనకండి. కాదు చెప్పకపోయినా నాకు తెలియదు, ... కాక పోలేది పరిశయం మూర్ఖం యంతరికకు లేదు... అది ఈ నాటి నుండి లభ్యమైంది - ఒక్కరికయం మీకు ప్రత్యక్షంగా చెప్పాలని చాలా కుతూహలంగా వుంది, ఏమంటారు... మీ రచనల్లో అనూభుమైన కల్పనాకీర్తి, కల్పన వున్నవనే సంగతి మీకు నుండరాలో, లేదో చెప్పమనుచున్నాను. ఈ విషయం కాదనగల దమ్ములు, ఈ ఆంధ్రదేశపు రచయితలకనండి, ఈ విమర్శకులకనండి ముఖ్య టికి లేవని నొక్కి వక్కాణించగలను. ఆ మాటకొస్తే, యావత్ భారతదేశం రచయిత ల్లోనే మీరు, కలహానికనుంట్లవాడని

నేనుగా నొప్పుకొంటాను. కాని వాస్తవిక దృష్టిలో మీ రచనలు ఎంతవరకు నిలుస్తాయి అనేనే జటిల సమస్య. వాస్తవికత అంటే బాధకానికొచ్చింది 'వాస్తవికత' అనే పదం, ఒకప్పుడు లండన్ మహా నగరపు పెద్ద పెద్ద పుస్తకాలకుల నోళ్ళలో, నెలకేరబడి కానిపోయింది చివరకువారంతా యేం చేకాలో తెలుసా, 'జీవితం - వాస్తవికత' అనే కీర్తికావడం, కి ఉద్బంధాన్ని తయారచేసి ప్రచారం మీద విసిరి వేకారు. ఆ గంభం ప్రాముఖ్యత అంత యింతగాదు... యెంతంటే, ఒక్క అమెరికా దేశంలోనే, 160 లక్షల చాలర్లు నుంపాడింది. ఆ మాటకొస్తే అమెరికా దేశమే మహా భాగ్యవంతమై దేశమునొంది - నా ముహం భాగ్యం లెంప, భాగ్యం మనల్ని బోధిస్తుంది టండీ! కీర్తి ప్రతిష్ఠలు

గంధం యాజ్ఞావల్క్య శస్త్ర

కావాలిగాని కీర్తి అంటే బాధకానికొచ్చింది ... మన ప్రధాని గారే కీర్తి ప్రకంఠపు వలమూలం వ్యాపించి యంకా ... కంఠలోకం"..... ఇలా అనడకేగా నుండరం చెప్తున్నానే వున్నాడు; మూరి బెత్తనని చెప్పిన, 10 నిమిషాలు గడచిపోయి, రెండుగంటల యింది - కాని నుండరం సిగరెట్ల మీద సిగరెట్ల బరి గించి తన ప్రసంగాన్ని కొనసాగిస్తూనే వున్నాడు. కానుకల వస్తువుల పూజించుతూ వున్నాడు. నుండరం ములో సిగరెట్లు బరిగించి మొదలెట్టాడు. "... ముండరం దేశపు ప్రధానిగా కావాలిం అనకకు కీర్తి తెలుపాల్సి వుండేదేనే, చివరకి యెందుకూ చాలా ని 80 యావాలయం మనదేశంలో జీవిత ప్రయాణం నానాటికి యెలా వికసించిందో తెలుసుగా... యెంత బాధుల వేదమన్నా ... అసలు బాగుల వున్నవన్నీ నుండి మన ప్రధానే మొదటిసారి ప్రచారం ప్రారం

భించారు... ఆ తర్వాత నే, తదితరులు ఆయనకు కాపీలొట్టి ఆ నివాదాన్ని లంకించు కొన్నాడు. కాపీలు కొట్టటం పిల్లలకు బాగా అలవాటయిపోయి, విద్యా ప్రమాణం నానాటికి దిగబారిపోతోంది, అని యీమధ్య కి చెదాయన.. యెవరితోనే... యెందుకో, యెప్పుడో."

ములో సిగరెట్ల బరిగించి నుండరం తన ధోరణి సాగిస్తూనే వున్నాడు. టైము, 9-80 వాటి పోయింది... 10-80 వాటింది, నుండరం మూర్ఖం తక్కువర్ణంలో చెప్తున్నానే వున్నాడు. 10 నిమిషాలలో వస్తానన్న మూరి, 10-80 గంటలకు వస్తానే నుండరాటికి ఆఫీసుకు రిపోర్ట్ కాలం వదిలి వేకాను.

నుండరం ములో వట్టువట్టాడు... వివిధ విషయాలమీద వాడినమాట వాడకుండా నావాభిభవనంగా మాట్లాడుకున్నాడు... చెమట కాలిపోకున్నా గమనించటంలేదు. కాలం మూరించుకోంది. కడుపులో ఆత్మారాముడు చాల గడవిక బేస్తున్నాడు. గడియారం ఒంటిగంట మూసించింది... చివరకు సాహసించి 'మీకు ఆఫీసులేనా' అని ప్రశ్నించాడు.

ఆ నామాట సమద్రపుచోడులో అరిగి పోయిన, నీటితుంపగల ధృవితా మాయమై పోయింది, నుండరం గోషిలో.

— ఆత్మచూర్ణలమీద చాలామంది పరిశోధనలు జరిపి, ఆత్మచూర్ణలు చేసికోనేవాడు కేవలం నకాల బహిష్కరణనే, అలాంటి సీమాతి సీదమైన కార్యాలకు నొడిగడతారని అందుకే నకాల బహిష్కరణ యింగ్లీషు మందులకన్నా ఆయుర్వేదమే శ్రేష్ఠంగా వని చెబుచున్నట్లు ఆయుర్వేదంలో అందే వేసినచెయి ఫలానావారి... ఇలా ములో గంటలకు పుస్తకాలన్నీ, కిందిగ్రహంలా అచేతనంగా 'మీ', పుడికి మూర్ఖున్న నావే ప్రసారం చేసి... 'సిగరెట్లు అయి పోయాయి వస్తానండీ' అంటూ నుండరం బయటకు వదిలారు. అప్పుడు 2:00

కలవరపడు స్త్రీలకు
 "కుమూరి" మూలం నుండరం. కి అలో గ్యం రచించారు. రింతలపవనం నెం (సాత) డ. 3/4 (వైకర్) డ. 3/4 (వైకర్) 3/4 వో సేవ స్వామిని ప్రత్యేకం.
 Available also from all Chemists of Madras City.
 P. DEVEE & CO. (A.P.) Calcutta-40

లయింది—పండు తోముకొన్నాను.
 జాయంత్రమే 'నూరొ కప్పించాడు.
 'ఏరాబాబూ...అలాంటి ఘటాన్ని నాకు
 తిగిలించావేరా?' అన్నాను.

“ఏంచెయ్యనురానాకర్మకాలి, సుందరం,
 మూడువెలల క్రేతం పరిచయ మయ్యాడు.
 అంతే ఆనాటినుండి, నా కిప్పటి వరకు,
 రాండు డజనుల వార్షింగు లాచ్చాయి.
 ఆఫీసులో సరిగా పనిచేయటం లేదని.
 అడపాతిడపా యింట్లో క్రిమతీ చివాట్లు
 వేస్తోంది—అందుకే, నీకు తిగిలించాను—”
 అన్నాడు. ఆనాటినుండి సుందరం నాకు
 తప్పిపోకుండా, ప్రాధున, సాయంత్రం,
 రాత్రి కలుసుకొంటూనే వున్నాడు. నోటి
 కొచ్చినట్లు ప్రతివిషయమిదా, నానుండి,
 యెలాంటి సమాధానం లేకపోయినా మాట్లాడుతూనే వున్నాడు. క్రొత్తిలో మంచి
 మర్యాద అన్నట్లు పూజుకొవలసి వచ్చేది.
 తిర్యాతి, తిర్యాతి కొద్దిగావిసుగు, అయి
 వుతి, చూపించేవాణ్ణి - సుందరం మరీకొంత
 వుత్సాహం చూపించటం మొదలెట్టాడు.
 సుందరాన్ని తప్పించుకోటం నాచేతి కాని
 పనిగా తయారయింది. నేను నిద్రలేవక
 పూర్వమే వచ్చేవాడు...న్నానంచెప్పిస్తూ,
 భోజనం చెప్పిస్తూ ఏవో చెప్పటానే
 వుండేవాడు...

చివరకు సుందరం నాకొక సమస్య అయి
 పోయాడు.
 సుందరాన్ని తప్పించుకోవాలని
 ప్రయత్నం చేశాను. రాత్రివెలయింటిలో
 సంచుకొని లేచి చెప్పించాను అమ్మచేత.

—‘అలాగా అర్ధరాత్రికి అర్ధరాత్రికి
 పూరికాదా? పిన్నిగారూ! ఆ సతే,
 అమావాస్య చీకటి, యెలాపోవచ్చారండీ
 ...అయినా తెయిన్లోగా ఫరవాలేదు...
 ఏం పరవాలేదులేండి, యీమధ్య రైళ్ళు
 మహావారణం గా పడిపోతున్నాయి. ఇది
 యెవరితప్పని అంటాం చెప్పండి...ఎవరిది
 కాదు...చచ్చి న వాళ్ళి కర్మ. కర్మంపై
 చెపుతా పిన్నిగారు, మనది కర్మమేమి అని
 క్రిష్టవద్దగనామలు, అడవిలో గిరిలో
 అన్నాడు—అగ్గునడంపై నామాన్యదా? కి
 మహారథి...కొని, కర్మయోగాన్నిగురించి
 విని, తనో నిమిత్తమాకున్నో అని గ్రహించ
 గలాడు...’ అంటూ అమ్మదగ్గర 12 గంటల
 వంకు వుపన్యసించి వెళ్ళిపోయాడు—
 అనాడు వెలయింటిలో ముగిసిపోయాను.
 అమ్మ 12 గంటలకు పొయ్యి యొక్కెం
 చింది యొసరు—

సుందరం పరిచయమైన మాడు వెలల్లో
 నూనూడు లోజాలైవా త్రైముకు ఆఫీసుకు
 అనేడే అనుమానం.

గట్టిగా ఆలోచించాను. ఓ పదిరోజుల
 జాటు ఎక్కడికన్నా వెళ్ళిపోతే సుందరం
 మరెక్కరితోనైనా పరిచయ మేర్పరకుకొం

ప్రేమై క మూర్తులు

చిత్రం : వీరిశైలి అచ్యుతరావు.

టాడు' అనిపించింది.
 రాజమండ్రి వెళ్ళిపోయాను.
 * * *
 రాజమండ్రిలో పదిరోజులు ప్రకాం
 తంగా గడిచిపోయాయి. మళ్ళీ గుంటూరుపై
 భయంవేసింది. కాని తప్పించి కాదు
 గుంటూరు.
 గుంటూరు వచ్చాక రెండువెలలు
 సుందరంకప్పించలేదు. నాకొక్కర్యమేసింది.
 ఒకనాడు తొందర పనిమీద బ్రాడీపేట
 వెళ్ళినాండగా సుందరంకప్పించాడు నాశి
 ఇంటి మందర. రమ్మని ఆహ్వానించాడు.
 తెలిసి తెలిసి పెద్దపులి కుకూలొనికి వెళ్ళేవాడిలా
 విళ్ళాను. సుందరం కాఫీ ఇచ్చి, అతిస్వప్తంగా
 మాట్లాడి ఆడిగించే తిడవుగా వెళ్ళమని అను
 మతీ యిచ్చాడు. “మంచి బాలుకు రాము”
 అనే పద్మిలో కప్పించిన సుందరాన్ని
 చూచేసరికి నాకు మచ్చపేసింది. గేటువరకు
 పాగనంపటానికి వచ్చినపుడు ఉండబట్టకే
 ‘ఏం సుందరం! మితిమీరి ఆయావు?’
 అన్నాను.

“నాకీమధ్య వెళ్ళి అయింది. నూ ఆవిడ
 కాపరానికొచ్చింది...” అంటూ నంగిగా
 దిక్కవచ్చి మాట్లాడుతున్న సుందరం ‘ఎక్క
 డికి? అనే ప్రశ్నలాంటి భీకర, భీభక్ష్న
 ధ్వనితో గిర్రుని వెంకీ తిరిగి గృహప్రవేశం
 జరిపాడు.
 “లోకాస్సునున్నా—స్సుభినోధకంతు—”
 అనే వాక్యాలు నా నోటినుండి అప్రయ
 త్నంగా వెలువడ్డాయి. ★